

קה"ק שבהם הוא מכהן פאר שנים אחדות ?

ידעתי כי כבודו הוא טרוד מאד בעבודתו וע"כ אין לו שהות אולי לעסק בדברים קטנים כאלה וע"כ מוכן הנני לשלח אליו אחד מגדוד מניני השפה העברית בעירנו והוא יקבל עליו ברצון את הטורח לדבר מצוה זה ולא עוד אלא שמוכן ומזומן הנני לשלח אליו גם את המען לבית מלאכת השלטים העברים ואולי גם את בעל המלאכה בעצמו ? החוצאה היא קטנה ביחוד בשביל פקיד עליון מנרמניה במשרדינו הלאומיים, אולי פחות ממחיר השלט הגרמני.

רוצה אני איפוא לקוות כי הד"ר וואלשטיין יסלח לר' עזמותו שהעיון להפריע אותו קצת ממנוחתו ועבודתו בשביל כבוד השפה העברית שלנו — אדיע !

ובודאי יסלחו לי גם תלמידי הסלחנים, שאני מטריד אותם שוב בענין „ברית שלום“.

בשבוע זה נפגשתי עם אחד מגדולי-הרוד שלנו במלונדון ושאלתי אותו ע"א כל הסדרים שמקיימים שם מסביב לענין זה ושמכריזים עליו בעתונות שלהם בכל קצוי ארץ

וגלה לי סוד קטן. לפני חדשים אחרים, כאשר יצא הנפל הזה לאוירו של מלונדון, נתאספו כל הדיפלומטים שלנו לטכס עצה ולהכניס את הרך הנולד לברית-שלום, אז בא העסקן שלנו לפניהם בהצעה פשוטה:

— רבותי, — אמר להם — מכיון שרוצים אתם להשכין שלום בין שני הצדדים, אולי היה כדאי שאביא לכם אייאלה מחשובי בני-דודנו כדי לבא עמם בדברים ולשמע מה ב פ י ה ם ?

— הם וחלילה ! — ענו הדיפלומטים שלנו — למה לנו ערבים ? וכי מי מאתנו יכול לדבר עמם ? עלינו להשפיע על אחב"י ולעשות הרצאות בבית הכרם כדי שיסכימו לשרוך זה.

באותה שעה נזכרתי במעשה הידוע באותו בחור שהיה מהלך ברחוב וראה בתולה יפה הולכת לקראתו. בא אליו יצריהרע והתחיל משיאו בדברים, כדרכו.

— טפש אחד ! — קרא הבחור ליצריהרע — מה אתה בא אלי ? אצלי כבר „פעלת“ ! לך ופעל עליה קדם שתסכים לשרוך ואח"כ תביא אלי !

הכל מאד שה"פח" שלנו נשכר

ואני נמלטתי מבית-זכרם, שאלמלי כך הייתי זוכה גם אני להשתתף באספה של מוציש"ק זו והייתי נותן תשובה לחכם המרצה כהאי לישנא :

— שמע נא יא חיכאם ! קדם-כל לך לפעל על הצד השני, כלומר על בני-דודנו, אם תוכל, שיסכימו להכנס „ברית“ שלום שלך, ואח"כ תבוא לעשות הרצאות בבית הכרם העיקר ש"הם" יסכימו, אלא ש"הם" אומרים : „מוש לאזים" ועושים שבת-לעצמם על ההר ...

ובכ"ז — אין להתיאש חלילה. לע"ע יש לנו עסק עם „ברית שלום" ויש ב"ה מקום ל„התקהל" קצת וה„יצר הרע" עושה את שלו וגם „תקציב" לא יחסר מסתמא גם תושבי „הפח" יתפייסו בקרוב לדברי המרצה ותהיה-אצלם גם „ברית" וגם „שלום" אך לא — „ברית שלום" ...

רבים מתלמידי פנו אלי בשאלה תמימה אם אני הוא י.ק. החתום בזמן האחרון מתחת ל„בימה הקטנה" אשר בעתון ה"ת"א ?

והנה עלי לענות להם כי עד כמה שידוע לי לכהפ"ח — הרי שני ה„אינציאלים" האלה י.ק. הם לא שלי ואפילו לא של יהודה קרני,

והמאמר „כחה של עניוות" בדבר „חוטאים וחטאים" ב„הארץ" מיום ה' אלול — יוכיח למכיני-דבר ? * *

והנה — חדשה מענינת בירד-שלם ! הלכתי בשבוע זה ברחוב יפו ואגב-אורחא נכנסתי לחנותם של האחים זילברשטיין לקנות דבר-מה.

— טוב מאד, שבאת ר' עזמות — שמת לקראתי בעל-החנות כמוצא שלל רב — הרי לך חדשה, שהבאתי מא-מריקה לעירנו: מכונת כתיבה שאינה רועשת ! ..

ובצאתי מהחנות נתקלתי בשתי נכרות, אחת צעירה ואח"כ באה בימים, ששוחחו ביניהן בקול רם, ובמה מדברות נשים ? — ב„סמרטוטים" וביהוד — ע"א המשרתות.

הצעירה וזתחילה למנות את צרותיה בפני חברתה מכל המשרתות ה„שלעק", שהיו לה בזמן האחרון.

אחת חלוצה שעובדת רק 8 שעות ועוזבת את הקדרה על הכיריים כשאך צלצלה השעה הרביעית אחר הצהרים השניה אורפאלית פשוטה, מהארט-אלתנאק, שהיא עובדת „כח-מור", אבל אדוקה „כמקל" ואי-אפשר אפילו לבשל דבר מה בשבת ...

בקצור, עד ש„נפלה" על משרתת טובה, רוסית טחורה מהמגרש הרוסי או מעין-זכרם (איני זוכר בדיוק), שאינה יודעת „הכמות" ועובדת מן הבקר עד הערב ועושה גם „כביסה" — ידי זהב ממש ! — והכל בלי „זייטשע-מוהל" ובלי „שעון" וביהוד בלי „שעורי ערב" וחפש לשבת

— מכונת שקטות הוא הוצה להביא לנו כדי שיחשבו שאנו לא עובדות ? מוטב שנכתב במכונת רועשת וידממה למנהל כי אנו כ י עובדות... היה לא תהיה ! * *

ובצאתי מהחנות נתקלתי בשתי נכרות, אחת צעירה ואח"כ באה בימים, ששוחחו ביניהן בקול רם, ובמה מדברות נשים ? — ב„סמרטוטים" וביהוד — ע"א המשרתות.

הצעירה וזתחילה למנות את צרותיה בפני חברתה מכל המשרתות ה„שלעק", שהיו לה בזמן האחרון.

אחת חלוצה שעובדת רק 8 שעות ועוזבת את הקדרה על הכיריים כשאך צלצלה השעה הרביעית אחר הצהרים השניה אורפאלית פשוטה, מהארט-אלתנאק, שהיא עובדת „כח-מור", אבל אדוקה „כמקל" ואי-אפשר אפילו לבשל דבר מה בשבת ...

בקצור, עד ש„נפלה" על משרתת טובה, רוסית טחורה מהמגרש הרוסי או מעין-זכרם (איני זוכר בדיוק), שאינה יודעת „הכמות" ועובדת מן הבקר עד הערב ועושה גם „כביסה" — ידי זהב ממש ! — והכל בלי „זייטשע-מוהל" ובלי „שעון" וביהוד בלי „שעורי ערב" וחפש לשבת

ובצאתי מהחנות נתקלתי בשתי נכרות, אחת צעירה ואח"כ באה בימים, ששוחחו ביניהן בקול רם, ובמה מדברות נשים ? — ב„סמרטוטים" וביהוד — ע"א המשרתות.

הצעירה וזתחילה למנות את צרותיה בפני חברתה מכל המשרתות ה„שלעק", שהיו לה בזמן האחרון.

אחת חלוצה שעובדת רק 8 שעות ועוזבת את הקדרה על הכיריים כשאך צלצלה השעה הרביעית אחר הצהרים השניה אורפאלית פשוטה, מהארט-אלתנאק, שהיא עובדת „כח-מור", אבל אדוקה „כמקל" ואי-אפשר אפילו לבשל דבר מה בשבת ...

מיום ששי בצתרים עד יום ראשון אחרי הצהרים ועד בכלל — פשוט, מחיה-נפשות ! — ומה את מדברת עמה ? — שאלה הנכרת השניה — הן את ובתך הקטנה אינכן יודעות רוסית, האם מבינה היא אולי עברית ?

— חלילה ! — ענתה הנכרת הצעירה — אני ובתי כבר הספקנו ללמד רוסית... „קאניעטשני !" (בו-דאי !)

ותלמידי היקר מפתח תקוה כותב לי בין שאר החדשות שבמקומו כהאי לישנא :

בטח יודע אתה, רבי היקר, (ומה הרבי אינו יודע ?) את המעשה בר' לייבל'ה הצדיק, שנתן את לבו לקרב את הקץ ויעבר עליו מה, וכידוע לבעלי ח"ן הרי הם"ם הוא הסטרא-אחרא ר"ל עומד כשטן על דרכו של משיח צדקנו וכל זמן שלא ננצה אותו כלומר את הם"ם, לא יבוא הקץ לכל צרותינו. והצדיק ר' לייבל'ה עשה מה שעשה ותפש את הם"ם, ונתן עליו ככלי ברזל ותש כחו ועוד מעט והנה משיח בא...

אולם הסטרא-אחרא בידעו כי אך מעט לבונה זכה-תוכל להצילו ממות, עמד

ותלמידי היקר מפתח תקוה כותב לי בין שאר החדשות שבמקומו כהאי לישנא :

בטח יודע אתה, רבי היקר, (ומה הרבי אינו יודע ?) את המעשה בר' לייבל'ה הצדיק, שנתן את לבו לקרב את הקץ ויעבר עליו מה, וכידוע לבעלי ח"ן הרי הם"ם הוא הסטרא-אחרא ר"ל עומד כשטן על דרכו של משיח צדקנו וכל זמן שלא ננצה אותו כלומר את הם"ם, לא יבוא הקץ לכל צרותינו. והצדיק ר' לייבל'ה עשה מה שעשה ותפש את הם"ם, ונתן עליו ככלי ברזל ותש כחו ועוד מעט והנה משיח בא...

אולם הסטרא-אחרא בידעו כי אך מעט לבונה זכה-תוכל להצילו ממות, עמד

והתחנן לפני ר' לייבל'ה, שיתן לו להריח מעט לבונה, ועונותינו הרבים נרמו לזה שר' לייבל'ה במזוג הטוב לא עמד בנסיון ונתן לו להריח מעט לבונה ברצונו... והסוף המר הן ידוע הוא : הם"ם שבר את הכבלים...

יאמרו הליצנים מה שיאמרו וכי מקרה הזה ממש קרה לנו פה בימים האחרונים.

דבר ידוע הוא, שאנשי פ"ת התרדים לדבר ה' הרבה עמלו ועודם עמ"לים לבער הרע מקרבם ; כמה תקונים יפים תקנו לשם זה והגיע עד לידי כר, שאסרו אסור גמור לשבת בועד-העיר בגלוי ראש, וכל חברי הועד יושבים באספה ועטרותיהם בראשם ונתנים כל מיני הנאות...

לראש השנה תבעל"ט התכוננו לצאת במלחמת תנופה כנגד השטן ול-נצחו, ואין ספק בדבר שהיו מנצחים, מחמת שהרבו בתי כנסיות ובתי מדרשות, שהגיעו למנין „טוב", לקיים מה שנאמר : מה „טוב"ו אוהליך יעקב — ולכל בית תפלה יש ב"ה רבנים כ.י. גם בעלי תקיעות מומחים אינם חסרים לנו בין תלמידי החכמים, שבאי לא כבר מליטא ופולין אל הישיבות שנבנו פה לתלפיות ולתפארת.

במלח אחת : הכל היה מוכן ו-

והתחנן לפני ר' לייבל'ה, שיתן לו להריח מעט לבונה, ועונותינו הרבים נרמו לזה שר' לייבל'ה במזוג הטוב לא עמד בנסיון ונתן לו להריח מעט לבונה ברצונו... והסוף המר הן ידוע הוא : הם"ם שבר את הכבלים...

יאמרו הליצנים מה שיאמרו וכי מקרה הזה ממש קרה לנו פה בימים האחרונים.

דבר ידוע הוא, שאנשי פ"ת התרדים לדבר ה' הרבה עמלו ועודם עמ"לים לבער הרע מקרבם ; כמה תקונים יפים תקנו לשם זה והגיע עד לידי כר, שאסרו אסור גמור לשבת בועד-העיר בגלוי ראש, וכל חברי הועד יושבים באספה ועטרותיהם בראשם ונתנים כל מיני הנאות...

וזמן לנצחון מזהיר-ואולם, כנראה, לא יבם ולא יישן השטן ימ"ש ועומד הוא על משמרתו לקלקל מה שהכינו כנגדו. והאמת נתנה להאמר שהיא, השטן, בעל תכסים גדול : הוא תקף דוקא את המבצר הגדול ועזב את הקטנים... ראשית מלאכתו היתה „לסכך סך ולסכך בין הגבאים והקהל של ביד הכנ"ס הגדול ואח"כ שלח מדון בין הקהל והש"ץ, עד שאספו את מועצת בית הכנסת לטכס עצה, ופה הכה אותנו השטן מכה שלא פללנו לה : חברי המועצה ישבו ודנו על עניני קודש של בית הכנסת בגלוי ראש... או לעינים שכך רואות !

ולא די לו להשטן שהשטין זקט-רג עלינו אלא מי יודע אם יועילו לנו כל התקיעות והשברים נגדו ? הלואי שיהיה חלקנו בין המנצחים ! פהד גדול נפל על תושבי פ"ת בשמעם את אשו עשה לנו השטן בהמועצה של בית הכנסת, ובוה אין שום ספק שהכל בא בהתאמצותו ר"ל וידו בכל הענין הזה...

והוא רחם יכפר עוון יסלח גם לנו בני פתח תקוה, אמן !

עזמות